**College van beroep
voor de examens**

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 2 1 – 0 2 1

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellant,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellant is het niet eens met de beoordeling van de tussentoets voor de onderwijseenheid [X], die hij op 28 oktober 2020 heeft gemaakt.

Op 23 november 2020 heeft hij verzocht om herbeoordeling van de vragen 1a en 1b van de tussentoets.

Verweerder heeft dit verzoek op 1 december 2020 afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 3 december 2020 administratief beroep ingesteld.

Op 15 januari 2021 heeft hij verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het beroep is behandeld op 20 januari 2021 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant was ter zitting aanwezig. Namens verweerder waren [naam], voorzitter van de examencommissie, en [naam], examinator, aanwezig.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de bacheloropleiding [X].

Het tentamen voor de onderwijseenheid [X] bestaat uit een tussentoets die voor 20% meetelt in het eindcijfer en het tentamen dat voor 80% meetelt.

Op 28 oktober 2020 heeft hij voor de tussentoets voor de onderwijseenheid [X] een 5 gehaald. Voor het tentamen haalde hij een 4,6.

2 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met de beoordeling van de vragen 1a en 1b van de tussentoets. Hij vindt dat niet inzichtelijk is gemaakt hoe de punten over de verschillende vragen zijn verdeeld.

Vraag 1a
Hij vindt dat hij voor vraag 1a voor het onderdeel "[X]" twee van de vier te behalen punten had moeten krijgen, omdat hij op drie bolletjes, zoals genoemd in het antwoordmodel, de juiste antwoorden heeft gegeven. Voor wat betreft het onderdeel "[X]" vindt hij dat hij recht heeft op de volle zes punten, omdat hij het "[X]" juist heeft toegepast. Hij is tot dezelfde conclusie gekomen als in het antwoordmodel en vindt dat hij voor vraag 1a daarom 8 punten had moeten krijgen. Bij twee bolletjes heeft hij niet het juiste antwoord gegeven.

Vraag 1b
Hij vindt dat zijn beantwoording bij vraag 1b aan alle bolletjes van het antwoordmodel voldoet en vindt dat hij daarom 5 punten voor deze vraag had moeten krijgen.

3 – Het standpunt van verweerder

Verweerder is van mening dat er geen aanleiding bestaat om een hoger cijfer toe te kennen. De examinator heeft op 1 december 2020 per email aan appellant

uitgelegd hoe de beoordeling van de tussentoets tot stand is gekomen. Verweerder staat achter deze beoordeling.

De onderwijseenheid [X] is een groot vak, waaraan zo'n 700 studenten deelnemen. Door de examinatoren is, mede gezien het belang van appellant om op 1 februari 2021 met de masteropleiding te willen starten, heel zorgvuldig naar het tentamen, inclusief de tussentoets, gekeken. Het tentamen en de tussentoets zijn door een aantal docenten opgesteld en er bestond de mogelijkheid tot nabespreking en inzage. Verweerder vindt het daarom jammer dat appellant niet open stond voor een minnelijk gesprek, waarin één en ander aan hem had kunnen worden uitgelegd.

Door de examinator is ter zitting aangeven dat de mogelijkheid bestaat om in het kader van de zogenaamde "laatstevak-regeling" op korte termijn een mondelinge, individuele herkansing te doen om daarmee te proberen de bachelorpoleiding nog vóór 1 februari 2021 af te ronden. Dit dient dat wel door appellant aangevraagd te worden bij verweerder.

Bij de beantwoording van de vragen gaat het er niet om nauwgezet het antwoordmodel te volgen, maar om de [X] correctheid en ondubbelzinnigheid van het antwoord als reactie op de vraag. De nadruk ligt daarbij op de toepassing, omdat tijdens het tentamen gebruik mocht worden gemaakt van de voorgeschreven literatuur.

Wat betreft de door appellant verzochte voorlopige voorziening merkt verweerder op dat appellant enkel het tentamen zou halen, indien hij een 10 zou behalen voor de tussentoets. Dat ziet er gezien zijn bezwaren en mede gelet op de omstandigheid dat hij aanspraak maakt op 11 dan wel 13 punten van de te behalen 15 punten niet in.

Vraag 1a
Bij vraag 1a heeft appellant het [X] kader onvoldoende uiteengezet. Hij benoemt weliswaar het "[X]", maar laat na andere relevante uitspraken te benoemen. Ook aan de toepassing van het [X] kader schort volgens de examinator het nodige. De conclusie is volgens hem te weinig [X] gefundeerd.

Vraag 1b
Appellant heeft bij vraag 1b het [X] en het [X] door elkaar gehaald en deze worden onvoldoende besproken.

3 – Overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Vaste rechtspraak van het College is dat de beoordeling van een tentamen en de vaststelling van het cijfer de exclusieve bevoegdheid is van de door de examencommissie voor de desbetreffende onderwijseenheid aangewezen examinatoren. Een tussentoets, zoals hier aan de orde, is ook een tentamen.

De examinator heeft in het emailbericht van 1 december 2020 uitvoerig aangegeven waarom de door appellant gegeven antwoorden bij de vragen 1a en 1b niet (volledig) juist waren. Ter zitting heeft de examinator nog eens duidelijk uitgelegd hoe de puntenverdeling heeft plaatsgevonden. Zij blijft er bij dat het door de examinatoren gegeven cijfer voor de tussentoets juist is.

Het College overweegt dat uit de stukken niet is gebleken dat de voorgeschreven procedure niet op de juiste wijze is gevolgd. De examinatoren hebben zorgvuldig op een individuele wijze een reactie gegeven op de beantwoording van de vragen 1a en 1b door appellant en hoeveel punten daarvoor kunnen worden gegeven. Dat appellant meent dat de door hem gegeven antwoorden een hogere waardering verdienen, kan zo zijn, maar maakt de door de examinatoren gegeven beoordeling niet onjuist. Wat appellant verder heeft aangevoerd, leidt het College niet tot een ander oordeel.

Het administratief beroep is ongegrond.

Ter zitting heeft de voorzitter van het College het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen, omdat hij niet aannemelijk acht dat appellant als gevolg van de uitspraak van het College voor de tussentoets een cijfer zou kunnen behalen, waarmee hij per 1 februari 2021 met de masteropleiding zou kunnen beginnen.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond**.**

de voorzitter van het College van beroep voor de examens,

wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), M. Heezen LLM, Y.D.R. Mandel LLB, dr. W.M. Lijfering en dr. C.V. Weeda, (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: